

σπουδαστήριο Κυριακίδης – Ανδρεάδης

Πανελλήνιες 2024

Προτεινόμενες λύσεις

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ 06/06/2024

A1.

Όταν ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος ήταν ύπατοι, ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας, άντρας πολύ αριστοκρατικής καταγωγής αλλά πολύ διεστραμμένου χαρακτήρα, συνωμότησε ενάντια στην πολιτεία. Τον είχαν ακολουθήσει μερικοί επιφανείς αλλά αχρείοι άντρες. Ο Κατιλίνας εκδιώχθηκε απ' την πόλη από τον Κικέρωνα. Οι σύντροφοί του συνελήφθησαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή.

Ενεργώντας κάτω από την επιρροή αυτών πολλοί, όχι μόνο αχρείοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε σκληρά και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω ότι, αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μάνλιου, όπου κατευθύνεται, κανείς δεν θα είναι τόσο ανόητος, ώστε να μη βλέπει πως έγινε συνωμοσία, κανείς (δεν θα είναι) τόσο αχρείος, ώστε να μην (το) ομολογήσει.

B1. 1β, 2α, 3β, 4γ, 5γ

B2. ρεαλιστής: rem

σοσιαλισμός: socii, consecuti, secuti

στραγγαλίζω: strangulati sunt

φίρμα: confirmaverunt

ρήγας: regie

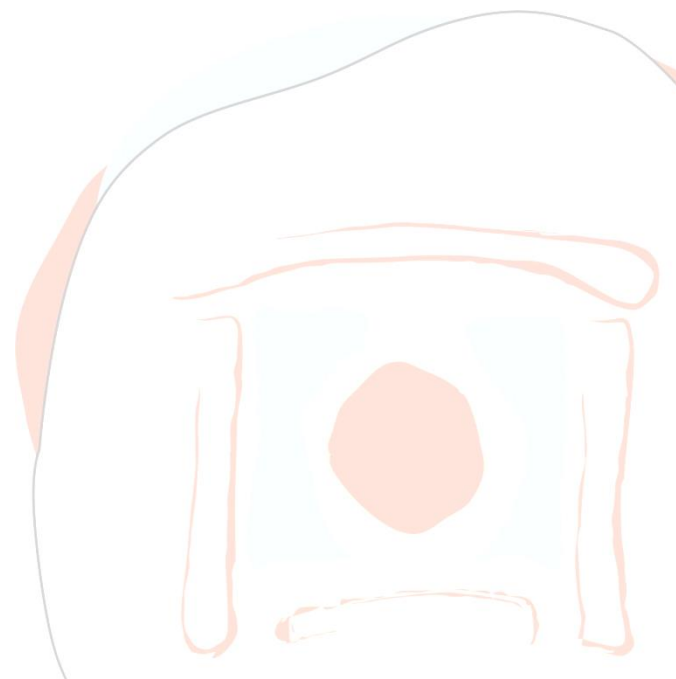
Γ1. nobilissima genera

clariores, clarissimi

cuiusdam

viros

urbium

σπουδαστήριο Κυριακίδης – Ανδρεάδης

carcer

spe

sententiam

multum, plus, plurimum

earum

coniuratio

Γ2α. pervenerit → pervenire

videat → videre

fateatur → fateri

Γ2β. coniurem

consequuntur

expellebas

deprehendendi

aluisseumus

nascituram

dic

intellectu

esse

Δ1α.

ingenii: ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός, γενική της ιδιότητας στο "vir" (μόνιμη ιδιότητα)

ex urbe: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της απομάκρυνσης από τόπο στο "expulsus est"

eius: ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός, γενική κτητική στο "socii" (κτήση χωρίς αυτοπάθεια)

non credendo: απρόθετη αφαιρετική γερουνδίου που δηλώνει τον τρόπο στο ρήμα "confirmaverunt"

factum esse: αντικείμενο στο ρήμα "dicerent", ειδικό απαρέμφατο.

Δ1β.

"qui non fateatur": δευτερεύουσα επιρρηματική αναφορική συμπερασματική πρόταση, η οποία λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος στο ρήμα "intellego" (fore), και έχει ως όρο αναφοράς το δεύτερο neminem. Στην κύρια πρόταση υπάρχει το tam που προϊδεάζει για την ύπαρξη της αναφορικής συμπερασματικής. Εκφέρεται με υποτακτική, όπως όλες οι συμπερασματικές, γιατί το συμπέρασμα στα λατινικά θεωρείται πάντα μια υποκειμενική κατάσταση. Πιο συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα (fateatur), γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο (άμεσα από το απαρέμφατο fore και έμμεσα από το ρήμα intellego). Παρατηρείται ιδιόμορφη ακολουθία χρόνων, καθώς το αποτέλεσμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του. Υπάρχει συγχρονισμός της κύριας πρότασης με τη δευτερεύουσα. Η πρόταση αναφέρεται στο παρόν – μέλλον.

Δ2α. Antonius, alter consul, Catilinam ipsum [...] proelio victum, interfecit.

Δ2β.

Marco Tullio Cicerone et Gaiio Antonio consulibus: ιδιόμορφη αφαιρετική απόλυτη που δηλώνει χρόνο στο ρήμα coniuravit. Τα Marco Tullio Cicerone - Gaiio Antonio λειτουργούν ως υποκείμενα και το consulibus ως ουσιαστικό που δηλώνει αξίωμα λειτουργεί ως κατηγορηματικός προσδιορισμός στα υποκείμενα.

Μετατροπή σε δευτερεύουσα χρονική πρόταση με τον ιστορικό – διηγηματικό σύνδεσμο cum
Cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antonius consules essent.

επιμέλεια// Παραρά Μάρω

